II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2015/1421,

24. august 2015,

millega pikendatakse erandit nõukogu määrusest (EÜ) nr 1967/2006 seoses teatavates Prantsusmaa (Languedoc-Roussillon ja Provence-Alpes-Côte d'Azur) territoriaalvetes kaldanootadega püügi vähima lubatud kaugusega kaldast ja vee sügavusega

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrust (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94, ([1]) eriti selle artikli 13 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 1 kohaselt on keelatud veetavate püügivahendite kasutamine kaldale lähemal kui 3 meremiili või 50 m samasügavusjoonest madalamal, kui selline sügavus asub kaldale lähemal.

(2) Liikmesriigi taotluse korral võib komisjon teha erandi määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõikest 1, tingimusel et täidetud on teatavad artikli 13 lõigetes 5 ja 9 sätestatud tingimused.

(3) 1. oktoobril 2013 sai komisjon Prantsusmaalt taotluse erandi tegemiseks kõnealuse määruse artikli 13 lõike 1 esimesest lõigust kaldanootade kasutamiseks teatavates Prantsusmaa territoriaalvetes asuvates merepiirkondades olenemata vee sügavusest.

(4) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) hindas 2013. aastal Prantsusmaa eranditaotlust ja sellega seotud majandamiskava projekti.

(5) Prantsusmaa võttis oma majandamiskava vastu 15. aprillil 2014 ([2]).

(6) Komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 587/2014 ([3]) anti erand artikli 13 lõike 1 esimesest lõigust kuni 31. detsembrini 2014.

(7) 27. novembril 2014 palusid Prantsuse ametiasutused komisjonil pikendada erandi kehtivust pikemaks ajaks kui 31. detsember 2014. Prantsusmaa esitas ajakohase teabe, mis õigustab erandi pikendamist.

(8) Prantsusmaa eranditaotluses on täidetud määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõigetes 5 ja 9 sätestatud tingimused.

([1]) ELT L 409, 30.12.2006, parandatud versioon ELT L 36, 8.2.2007, lk 6.
([2]) JORF (Prantsuse Vabariigi Teataja) nr 0101, 30.4.2014, lk 7452.
([3]) Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 587/2014, 2. juuni 2014, millega tehakse erand nõukogu määrusest (EÜ) nr 1967/2006 seoses teatavates Prantsusmaa (Languedoc-Roussillon ja Provence-Alpes-Côte d'Azur) territoriaalvetes kaldanootadega püügi miinimumkaugusega rannikust ja vee sügavusega (ELT L 164, 3.6.2014, lk 13).

(9) Kõnealustes merepiirkondades esinevad erilised geograafilised piirangud, sest mandrilava ei ulatu kaugele.

(10) Kaldanootadega püük ei mõjuta märkimisväärselt merekeskkonda.

(11) Prantsusmaa taotletud erand mõjutab vaid väheseid laevu (23 laeva).

(12) Kaldanootadega püük toimub kaldal madalas vees ja selle käigus püütakse eri liike. Sellise püügi laadi tõttu ei ole võimalik selleks kasutada muid vahendeid.

(13) Prantsusmaa poolt 15. aprillil 2014 vastu võetud majandamiskavaga tagatakse, et tulevikus püügikoormust ei suurendata, sest kalapüügiload väljastatakse Prantsusmaa poolt juba eelnevalt püügiloa saanud konkreetsele 23 laevale, mille koguvõimsus on 1 225 kW.

(14) Taotlus hõlmab laevu, mis on püügiregistris olnud kauem kui viis aastat ning mis tegutsevad vastavalt majandamiskavale, mille Prantsusmaa võttis vastu kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 lõikega 2.

(15) Kõnealused laevad on lisatud nimekirja, mis on edastatud komisjonile vastavalt määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 9 nõuetele.

(16) Asjaomane püük vastab määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 4 tingimustele, kuna Prantsusmaa majandamiskavas on selgesõnaliselt keelatud kalapüük kaitsealuste elupaikade kohal.

(17) Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 8 lõike 1 punktis h sätestatud nõuet ei kohaldata, sest see on seotud traalidega.

(18) Seoses nõudega järgida artikli 9 lõiget 3, millega kehtestatakse võrgusilma väikseim suurus, märgib komisjon, et Prantsusmaa andis kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 9 lõikega 7 oma majandamiskavas loa teha kõnealustest sätetest erand, arvestades, et asjaomane püük on väga selektiivne, mõjutab merekeskkonda väga vähe ja ei toimu kaitsealuste elupaikade kohal.

(19) Asjaomase püügitegevuse puhul on täidetud nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 ([1]) artiklis 14 sätestatud registreerimisnõuded.

(20) Asjaomane püügitegevus ei häiri selliste laevade tegevust, mis kasutavad muid kalapüügivahendeid kui traalid, noodad või teised samalaadsed veetavad võrgud.

(21) Kaldanootadega püük on reguleeritud Prantsusmaa majandamiskavaga, millega tagatakse, et määruse (EÜ) nr 1967/2006 III lisas esitatud liikide püük oleks minimaalne.

(22) Kaldanootadega püügi eesmärk ei ole püüda peajalgseid.

(23) Prantsusmaa majandamiskavas on kooskõlas määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 15 lõikega 3 tehtud sardiinimaimude puhul erand selliste inimtoiduks lossitud mereorganismide miinimumsuurusest, kes on püütud nimetatud kavaga reguleeritud püügitegevuse käigus.

(24) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 ([2]) artikli 15 lõike 11 kohaselt piiratakse sama määruse artikli 15 lõikes 1 sätestatud lossimiskohustusega liikide kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema saagi kasutamise otstarvet nii, et seda saaki võib kasutada vaid muuks otstarbeks kui otseselt inimtoiduks.

([1]) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, 20. november 2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013, 11. detsember 2013, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

(25) Sardiinide suhtes kohaldatakse lossimiskohustust alates 1. jaanuarist 2015 ja põhimõtteliselt oleks tulnud sellest kuupäevast alates kohaldada sardiinimaimude puhul keeldu kasutada alammõõdust väiksematest kaladest koosnevat saaki vahetult inimtoiduks.

(26) Sel põhjusel anti rakendusmäärusega (EL) nr 587/2014 Prantsusmaa majandamiskavaga reguleeritud kalapüügile erand kaldanootade suhtes esialgu ainult kuni 31. detsembrini 2014, kuna hiljem oleks olnud vaja teha selles majandamiskavas muudatusi, et see vastaks lossimiskohustuse nõudele.

(27) Läbirääkimistel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/812 ([1]) üle otsustasid kaasseadusandjad komisjoni esialgsest ettepanekust kõrvale kalduda ja jätta jõusse määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 15 lõikes 3 ettenähtud erand sardiinimaimude suhtes pärast 1. jaanuari 2015.

(28) Seega võib teha järelduse, et Prantsusmaa majandamiskava on ka pärast 1. jaanuari 2015 jätkuvalt kooskõlas liidu õigusega.

(29) Prantsusmaa majandamiskava hõlmab kalapüügi seire meetmeid, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõike 9 kolmandas lõigus.

(30) Seetõttu tuleks taotletud erandit lubada.

(31) Prantsusmaa peaks esitama komisjonile aruande ettenähtud ajaks ja kooskõlas Prantsusmaa majandamiskavas kehtestatud seirekavaga.

(32) Erandi kehtivusaja piiramine annab võimaluse võtta viivitamata parandavaid majandamismeetmeid juhul, kui majandamiskava seire osutab püütava liigi kehvale kaitsestaatusele, samuti võimaldab piiratud kehtivusaeg koguda paremaid teadusandmeid majandamiskava täiustamiseks.

(33) Erandit tuleks seepärast kohaldada kuni 25. augustini 2018.

(34) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas kalanduse ja vesiviljeluse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Erand

Määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 13 lõiget 1 ei kohaldata Languedoc-Roussilloni ja Provence-Alpes-Côte d'Azuri ranniku äärsetes Prantsusmaa territoriaalvetes kaldanootade suhtes, mida kasutatakse laevades,

a) millel on Prantsusmaa majandamiskavas esitatud registreerimisnumber;

b) millega on kala püütud üle viie aasta ja mille puhul tulevikus ei suurendata varem kasutatud püügikoormust; ning

c) millel on püügiluba ja mis tegutsevad Prantsusmaa poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1967/2006 artikli 19 lõikele 2 vastuvõetud majandamiskava alusel.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2015/812, 20. mai 2015, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2187/2005, (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 2347/2002 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1379/2013 ja (EL) nr 1380/2013 seoses lossimiskohustusega ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1434/98 (ELT L 133, 29.5.2015, lk 1).

Artikkel 2

Seirekava ja aruandlus

Prantsusmaa esitab komisjonile ühe aasta jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest aruande, mis on koostatud vastavalt artikli 1 punktis c osutatud majandamiskavas kehtestatud seirekavale.

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamisaeg

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kuni 25. augustini 2018.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. august 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER